

wěčnym žiwjenju pola tebjě sašo hromadu namakacž. Ty chzynł tež nam wšchitkim swojeho swjateho Ducha hnadu spožćicž, so bychmy so pschi tutym smjertnym ložu dopomnili, kaš smjertni smy, so bychmy stajnje a pschezo pschihotowani byli, k tebi, hdyž našcha hodžinka pschińdže, pscheš čymowu, smjertny dol s wješełoscju wotšal hieč do twojeho raja, kiž ty s Wótzom a se swjatym Duchom žiwu kralujesch we wěčnosći. Hamjeń.

§ Röhownych modlitwow.

Džešate wotdželenje.

**Modlitwy sa žarowaznych sawo-
stajenych.**

277.

**Modlitwa w tych dnjach, hdžež čželo hišćeže
w domje leži.**

O ty wulki a wšchedomózny Božo, kiž našch smjercž a žiwjenje w twojimaj rukomaj, kiž ludžom našch wumrjecž a rjeknjesch: „Pschińdžće sašo, wy čžłowške džecži“, kiž jim našch precž hieč, jako rěka precž dže, a jich sežinišch jako šón a runje jako trawu, kotraž wšchaš bóršy swjadnje! Ty wšchaš nam našchich lubych nejšy tu na wěčne daš, ale jenož na čžaš požćil, a wolašch jich sašo domoj po swojej hnadnej radže a dobrym spodobanju. Ty šy naš nětko s wumrjecžom našcheho lubeho N. N. (našcheje lubeye N. N.) do wulkeje šrudoby pschinješł; ale trošchtuj